

İSKENDER SAVAŞIR İLE

Söylesi

Aldatılmanın varsayımı dahi tüylerimizi diken diken yapmaya yeter. Ama, bir eşimiz varken bile, çoğumuzun gözü fıldır fıldır “ikinci eşlere” kayar. Peki ya sizce insan, tekeşli mi, yoksa çokeşli mi?

İnsan neden 20 yaşında tekeşliliği seçer ki, ya da 40 yaşında neden hala çokeşlidir? Eşimizi bulduğumuza inandığımızda, maceraya atılmak için kafamızda neden binbir tilki dolaşır? Maceradan maceraya koşarken, neden eşimizi arar dururuz? Aldatan erkekler mi, aldatılan kadınlar mı gerçekte?.. Bütün bu soruların cevabını Psikoterapist İskender Savaşır ile “aldatma” üzerine yaptığımız söyleşide bulacaksınız.

- Aldatmanın tanımıyla başlayalım...

Tanımı zor bir kavram... Çünkü tek bir kişide beklediğiniz her şeyi bulabilmeniz imkansız. Bu şartlarda, başka biriyle bir ilişki kuruyorsunuz. Şimdi bu, aldatma mı, değil mi? Söylüyor musunuz, söylemiyor musunuz? Özellikle bizim gençliğimizde her şeyi söylemek diye bir şey vardı. “Ben gittim onunla yattım” diyorduk. Bu, ilk bakışta dürüstlük gibi gözüküyor. Ama gerçekten dürüstlük mü? Hangi niyetle yapıldığına çok bağlı. Çoğu zaman karşındakini acıtmak için yapılıyor. Diyelim ki, karşınızdaki insandan umduğunuz her şeyi bulamıyorsunuz ve gel-geç bir macera yaşamışsınız. Bunu söylememek, kimi zaman daha doğru, dürüstçe bir seçim olabilir.

- Hangi zamanlar?

Karşınızdakini acıtmamak üzere... Ama aldattığınızı söylemek karşınızdakine ilişkinizi derinleştirecek bir şeyse; “Ben sende bunu bulamadığım için” diyerek ama suçlayıcı olmayan bir tonda söylüyorsanız, tamam bu dürüstlük... Ama bunu, “Sen eksiksin, yetersizsin, o yüzden başkalarına gidiyorum” şeklinde yansıtırsanız, bu karşınızdakini acıtır.

- Yani, aldattığını itiraf etmek, varolan ilişkiyi kurtaracaksa, söylenmeli. Yok, karşı tarafı acıtmak içinse, söylenmemeli. Fakat, bir de suçluluk duygusuyla başa çıkamayıp, aldattığını eşlerine itiraf edenler var?

Gençlikte, aldatmamak neredeyse imkansız, insan açtır çünkü... Ama bir doyunluk noktasına geldiğiniz zaman; “Bu macera için varolan ilişkiyi bırakın bozmak, pürüz yaratmaya bile değer mi?” denip geçilir. Buna belki yorgunluk diyebilirsiniz. Belki de doyunluk diyebilirsiniz. Ha, bir de bu doyunluk ya da yorgunluk noktasını yaşlanma gibi yaşayıp, yaşlı erkeklerin genç kızların peşine düşmesi şeklinde de oluyor. “Hayır, ben hala eskisi gibiyim” diyebilmek adına... Sonuçta, gençlik ya da yaşlılıkta olsun, aldatma olayında kompleksler de ön plana çıkıyor. Birinde acemi olmak, karşı cinsi yeterince tanımamak, ötekinde “Hala eskisi gibiyim” demek söz konusu...”

- Bir de “açık evlilikler” var... Yani, aldatmanın baştan kabul edildiği ilişkiler?..

Çokeşliliğin yaşandığı ilişkilerin çok da yürümediğini görüyoruz. Seyrek olarak yürüyor. Ama, karşılıklı rıza temelinde çokeşlilik üzerine kurulan ilişkiler de var... En ünlüsü de herhalde Sarter’la Simone de Beauvoir’ın ilişkisi. Bu noktada, ben şöyle üçlü bir ayırım yapıyorum. Sevgi vardır, karşınızdakini tamamen serbest bırakırsınız, sınırları çok bellidir. Tutku vardır, karşınızdakini ve kendinizi tüketirsiniz, onun sınırlarını tamamen görmezlikten gelirsiniz.

Aşk, diye ortada bir şey tanımlarsak, o da sahiplenmedir! Sahiplenme yaşandığında aldatma ciddi bir hal alır. Oysa, sevdiğiniz bir insan sizi ilkeler temelinde aldatır. Ne bileyim, bir dostumun bana yalan söylemesi gibi... Ama, sevgilimin biriyle yattığını öğrenirsem, ki yattığı insan değerli bir insan da olabilir, buradaki aldatılma başka bir şeydir.

- Sevgilinin cinsel olarak aldatması neden bu denli yakıcı?

Çünkü aşk ilişkisinde sahiplenme var. O benim, ben de onunum. Çok karşılıklı bir ilişkiden bahsediyoruz. Ha, tutkuyla bağlandığım beni aldatırsa, öldürürüm, olur. Aldatmasına gerek yok, zaten öldürürüm...

- Çokeşliliğin kabul edildiği ilişkilerde insanlar relaks olmayı nasıl başarıyorlar peki?

Bir zaman idealiydi o kişi, sonra... Tabii sosyalizmle falan da ilgisi var. Mülk edinmemek, sahiplenmemek... Fakat, hem tarihsel deneyim, hem de psikoloji gösterdi ki, bizim olan bir insana ihtiyacımız var. Ve o insanın tek olması lazım. Çünkü, hepimizin bir annesi var (hepimizin de bir eşi olması gerekiyor).

- Kadın ve erkek aldatmayı farklı yaşıyor. Erkek hala aldatmaya daha açık kişi olarak mı algılanıyor?

Bir zaman idealiydi o kişi, sonra... Tabii sosyalizmle falan da ilgisi var. Mülk edinmemek, sahiplenmemek... Fakat, hem tarihsel deneyim, hem de psikoloji gösterdi ki, bizim olan bir insana ihtiyacımız var. Ve o insanın tek olması lazım. Çünkü, hepimizin bir annesi var (hepimizin de bir eşi olması gerekiyor).

- Aldatma karşısında kadın daha çok sarsılıyor sanki? Buna rağmen günümüzde kadınlar intikam ve hırs duygularıyla aldatıyorlar...

Günümüz için aldatan kişinin erkek olduğunu söylemek çok doğru değil. Bir tür hınçla ilişkilere yaklaşan kadınların sayısının arttığını ve gözüne soka soka aldatmayı neredeyse bir meziyetmiş gibi yaşadıklarını söyleyebiliriz. Tarihsel bir intikam belki... Kişisel bir erdem midir, bilmiyorum ama... Öyle bir şey var. Yine de kadınların aldatması, erkeklerin aldatmasından her şeye rağmen daha zormuş gibi görünüyor. Bir de, kadın aldatmaya karar verdiğinde ilişkiden vazgeçmiş oluyor galiba.

Oysa, erkeklerin aldatmalarında, “Canım ne olacak, bir macera yaşadık, ben karıma aşığım” var. Kadın için ise; “Bir kere yaptım ben hala kocama aşığım” cümlesi, aynı kolaylıkla söylenebilecek, değilmiş gibi gözüküyor. Çünkü kadının bir kere aldatmasının altında, kocayla olan ilişkinin aşılması, zedelenmiş olması var. Öte yandan kadınlar daha affediciler, ya karşısındaki erkeğin “kaçamaklarını” affediciler... Ya da karşısındaki erkeği gözden çıkarmışlarsa affediciler. Tabii, aldatmaya bünyesel olarak bakarsak, kadınların daha çok aldatması gerekir. Çünkü kadınların orgazm olma potansiyeli daha yüksektir. Bir erkeğin bir kadını tatmin etmesi daha zordur. Kadın daha sık orgazm olabilir gibi...

- Mesela, geçenlerde bir kadın arkadaşım, 9 yıllık evliliği süresince kocasını sayısız aldattığını, sonunda kocasının dayanamayıp kendisini terkettiğini söyledi...

Ama, aldatılan eşin de niye aldatıldığını kendisine sorması gerekiyor. Yani hangi ihtiyacı karşılamadığı için aldatıldı?

- Fakat eşler birbirlerinin bütün ihtiyaçlarını karşılamak zorunda mıdır?

“Sağlıkta ve hastalıkta, iyi günde ve kötü günde” diye sözler veriliyor. Bir de aldatma, ille de cinsel birleşme değildir! Eşinizle paylaşmadığınız bir şeyi, bir başkasıyla dostluğun ötesinde paylaşmak mesela... Eşinizle çok güzel bir ilişkiniz var, cinsel ilişki de yolunda ama, haftada bir biriyle gidip hülyalı hülyalı bakışıyor ve eşinizle konuşmadığınız bazı şeyleri konuşuyorsunuz. Bu ne? Aldatma!.. Bazı şeyler ise, kesinlikle aldatma değildir. Mesela, Roger Garaudine Fransız Komünist Partisi’nden ihraç edileceğini bile bile, radyoda uzun bir konuşma yapar. Ve ihraç da edilir. Eski karısına gider. Kapıyı çalar, içeriye buyur edilir. Masada iki kişilik bir sofraya kurulmuş olduğunu görür. “Pardon, misafirin var sanırım” der. Kadın; “Hayır, seni bekliyordum. Buradan başka gidecek neren var” diye cevap verir. Şimdi bu aldatma mı? Eski sevgililerle, oraya geri dönmemenizin kaçınılmaz olduğu anlar vardır. O hayat aralığı bitmiştir, ama bir an geri döner. Ve o anı, ancak onunla paylaşabilirsiniz. Ben buna aldatma demem.

- İlişkiler başlıyor ama hiç bitmiyor zaten?

Fakat babamın bir lafı vardır: Denenmiş denememek gerekir. Ama bu örnek, denenmiş denemek değil, o anı ancak o kişiyle paylaşabilmek... olması gerekiyor).

- Kaçamakla aldatmanın farkı nedir?

İkinci bir eş konumunda birinin olması kaçamaktan çok farklı bir şey. Kaçamak daha masum. Aldatmada ikinci bir ilişki var... Size kendi hayatımdan bir örnek vereyim. Çok yoğun bir ilişkim vardı. Her şeyi konuşurduk, her şeyi anlatırdım. Yalnızca bir tek kadın arkadaşım ile konuştuklarımızı aktarmazdım. Anında sezmişti... O bir aldatmaydı. O ilişkiyi özel tutmak, onu ondan dışlamak. Sahiplenmeden bahsettik ya, o kişiyi sahiplenip kendine özel kılmak. Yani, elbette bir ilişki mutlak sahiplenme haline döndüğünde, tüketmek başlar. Ama tutarlı bir şekilde birini ya da bir şeyi dışarda bırakmak; bir olayı, kişiyi, ilişkiyi, o ikilinin dışında tutmaya, saklamaya başlamak aldatmadır!

- Maceracı bir yanımız olduğu kadar, güvenlik isteyen bir yanımız da var. Karşımızdakinden güven bekliyoruz. Ve bu da hakkımız... Yani, olay dönüp dolaşıp samimiyet kavramına dayanıyor?

Samimiyet, fakat o samimiyet, bir kaçamak yaşayıp, "Bak ben, dün akşam şöyle bir kadınla oldum" demek de değil. Habire aldatıp, habire de karşınızdakini mutsuz ediyorsanız, bu iyi bir şey değil. Arada bir kaçamak yaşarsınız, hayatınızda eksik bir şeyler var demektir, ama karşınızdaki bilmez. Bence temel kural, karşınızdakinin canını yakmamaktır. Ama aldatan açısından niye aldattığı, hayatında nelerin eksik olduğu sorusu her durumda cevap bekler...

- Fakat, karşıdaki insan kaçamağını bana söylemese ama ben bunu bir şekilde öğrensem, yine hoşuma gitmez, yine olay çıkarırım, yine paniklerim?

Tabii... Sizin kaçamağı öğrendiğiniz noktada, o artık kaçamak değil, aldatmadır. Ve haklısınız, başkasından duyacağınıza kendisinden duymayı tercih edersiniz. Fakat usta kaçamakçı, sizin başkasından öğrenmemenizin yolunu da bilir.

- Öyleyse, ustaysanız aldatın mı, diyeceğiz. Karda yürüyüp izinizi belli etmeyin, derler ya...

Evet, aşağı yukarı böyle. Buradaki ahlaki kıstas, kişi aldatırken karşındakinin canını yakıyor mu? Yakıyorsa kötü... Batı'da bunun çok örnekleri var, herkes birbiriyle yatar, ama orada olur, orada biter, herkes de evine döner

- Fakat herkesle yatmak sağlıklı bir şey mi? Ait olmak, sahiplenmek ne olacak?

Eğer ilişki sahiden yerli yerine oturmuşsa, gelgeç aldatma hevesleri insanın içinden geçse de, "Ehhh, ne gerek var" der geçer.

- Öyleyse, aldatma isteği ya da eylemi karşısında en çok da ilişkiyi sorgulamak gerekiyor?..

Somut örnekler verelim. Misyoner pozisyon; kadın altta erkek üstte. Oysa erkek başka şeyler istiyor. Ya da tersi kadın üstte olmak istiyor, erkek bir türlü izin vermiyor. Şimdi bu istişare edilebilirse ilişkide, aldatma gerekçelerinden biri ortadan kalkmış demektir. Yani isteklerimizi vaktinde söyleyeceğiz. Aldatılmadan ve aldatmadan önce...

- Son olarak, aldatma yani tekeşlilik ve çokeşlilik bir seçimdir, diyebilir miyiz?

Bugün, insanın tekeşliliğe yatkın olduğunu biliyoruz. Eğer, çokeşliliği becerebilenler varsa, buna hiçbir ahlaki itirazım yok. Ama, zor olduğunu ve aslında bir tür bağlanmaktan kaçınmanın yolu olduğunu söyleyebiliriz. Gençlik yaşlarında ise tekeşlilik çok akıllıca bir seçim değil ama... Önerim, seçiminiz aldatmaktan yani çokeşlilikten yana olduğunda karşınızdakinin canını yakmayın!

kaynak: <https://www.anneoluncaanladim.com/roportaj/103/ustaysaniz-aldatin-yoksa>